

Hverdagen versus politiske holdninger?

Der er en klar opbakning i befolkningen til at fokusere mere på cirkulær og bæredygtig økonomi. Denne politiske holdning kommer ikke altid til udtryk i vores hverdag, hvor den simple løsning er mere tiltrækkende på trods af, at det er modstridende med vores generelle politiske holdning. Det ses i mange af hverdagens aspekter, hvor bestemte traditioner og politik har skabt bestemte incitamenter i vores hverdag, hvorfor vi ikke kan se nogen anden udvej end at tage de nemmere og simple løsninger, som at tage bilen eller købe en ny mobil fremfor at reparere den gamle.

Vores forbrugsmønster indenfor elektroniske "hjælpemidler," apparater og gadgets etc. er kun voksende, hvilket særligt er blevet påpeget under Corona med vores enorme indkøb af fladskærme, it-udstyr etc., som er fuldstændig eksploderet. Vi har aldrig haft så nyt og så meget elektronik.

Vores overforbrug af elektronik har mange negative effekter og konsekvenser globalt, men også lokalt, hvor genbrugsstationer for tiden er overfyldte af vores overforbrug. Det er tydeligt at producenter har haft en klar agenda om, at vi konstant skal have nyt elektronik. Det er tydeligt i deres design, markedsføring og produktion etc. Vi vil aldrig kunne imødekomme Paris-aftalen, hvis vi ikke også begynder at forbruge mindre elektronik.

Forbrugerrettigheder

Denne udvikling indikerer, at vores forbrugerrettigheder er blevet dårligere og gennemsigtigheden er blevet mindsket. Det har man forsøgt at gøre noget ved i Frankrig. Som det første land i EU har de indført en recyclingscore med en skala fra 1-10, som indikerer elektronisk udstyrs genanvendelighed i form af hvor nemt det er at reparere. Scoren indeholder fem forskellige elementer;

1. Dokumentation – hvordan man skifter de enkelte dele
2. Demontering – hvor nemt det er at skifte dele
3. Tilgængeligheden af nye dele – fokus på tid og udbredelse
4. Prisen på de enkelte dele
5. Produktspecifikationer

Dertil har *Right to Repair*-kampagnen sat fokus på leveringstiden og muligheden for at få nye dele, og at dele ikke må være limet sammen. Lovgivningen vil skabe et nyt marked for reparation, som vil medvirke til øget innovation. Dertil er der sat fokus på reklamationsretten i forhold til reparation, som ligeledes skal forlænges, så det bliver mere attraktivt at få sit elektronik repareret.

Producenter har igangsat nogle lempelige tilgange til, hvordan deres produkter i højere grad kan blive repareret, men det er i begrænset omfang og der kan argumenteres for at det er PR og markedsføring uden konkret indhold.

Her ses det fra europæisk perspektiv, hvor vigtigt det er at der kommer en fælles europæisk løsning, så forbrugerrettigheder bliver forbedret.

Cirkulært økonomisk perspektiv

Reparation som serviceydelse kan ses fra et cirkulært økonomisk perspektiv, hvor der kan skabes en øget værdiskabelse lokalt med flere værksteder for elektronisk udstyr, så det bliver nemmere og billigere at købe produkter, som kan repareres i stedet for konstant at købe nyt.

Det kan ligeledes ses ud fra globalt perspektiv, at der kan komme en større værdiskabelse ved at producere kvalitetsprodukter, som vil øge de lokale lønninger.

Således kan en øget politisk opmærksomhed på genanvendelighed og reparation skubbe producenter og forbrugere over mod et mere bæredygtigt samfund, både lokalt og globalt. Samtidigt med at der kan komme en større bevidsthed omkring vores forbrugerrettigheder og forbrug.